

МОГИЛЯНСЬКИЙ ВІСНИК

ди_версійне

Щонайтехнічніше *movere* бере гору над логічним *docere*.

Михайл Гаспаров

Розслідування

Надія Петруньок

Святі не винні

Ми вже звикли до цього дня, хто радіє, а хто нарікає – але 14 лютого з його останніми тріс-кучими морозами є для нас **Днем Валентина**. В самому імені, уже в цій літері «В», читається образ червоного серця. А далі асоціативний ряд Hallmark'івських листівок, маленьких ведмежат, які пишуть I love you, одним словом, суцільна феєрія червоності. Хтось закликає «закохані всього світу єднайтеся!», а хтось називає цей день комерціалізованим примусом до любові. А якщо немає її, тієї любові – де ж взяти, вигадати чи що? Хоча й на цей випадок винахідливе людство передбачило альтернативу – SAD (Single Awareness Day), щось на кшталт дня самоідентифікації самотніх, українською кажучи «СУМ».

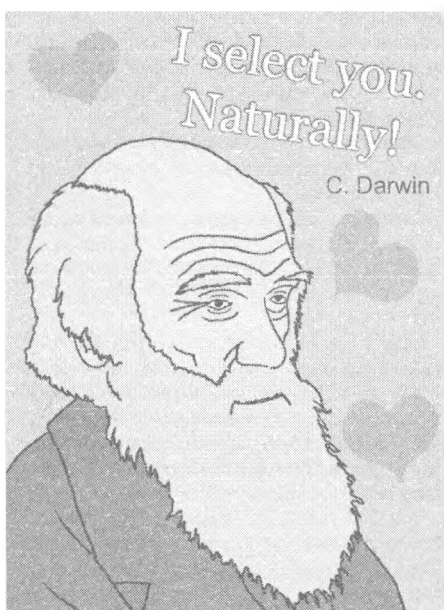
Подейкують, батьком Дня став ранньохристиянський святий, який таємно від імператора Клавдія вінчав солдат з їхніми обраницями. Таким чином, мало того, що поширював християнство, ще й відволікав вояк від служби. А ще є напівлегенда про те, як Валентин іменем Христа врятував від сліпоти дочку сановника Астеріуса, за що Клавдій велів обезголовити добродія 14 лютого 269 р.

Дійшли до нас і вісті про щонайменше трьох мучеників Валентинів, усі з яких жили в III ст. Що з того правда, сказати важко. Тож ми пропонуємо надалі поміфологізувати разом. Невже не було більше Валентинів, які могли б стати правою рукою Купідона?

Із цим питанням ми вирішили звернутися до авторитетних історико-археологічних джерел. І ці джерела нам дещо розповіли... Інформація сьогодні не втаємничена, оскільки теорія перебуває лише на стадії розробки, тому прізвисько дослідника приховане.

МВ: Вітаємо з прийдешнім днем янгола, Валентине Івановичу! Дякуємо, що погодилися зустрітись з нами й розповісти могилянській громадці, чому наші уявлення про День Валентина хибні. То що ж було насправді?

В.І.: Дякую. Тривалий час я думав, чому іменем християнського святого називається свято плотської любові. До того ж, я за освітою історик, тому ця цікавість була ще й фаховою. Займа-

тися цим питанням я став кілька років тому. Ви знаєте, одразу ж зрозумів, що єдиної думки не існує... і це зацікавило мене ще більше! Можливо, хтось навмисно замів сліди? От я і вирішив здути пиляку віків.

МВ: Сміливо! Ви взяли за героїчну справу. Важко повірити, що наодинці.

В.І.: Ви праві (сміється), я зібрав навколо себе ще кількох колег. І наша колективна інтуїція, якщо така буває серед однодумців, підказала нам, що корені свята – в пізній Римській імперії. Як ми пізніше з'ясували, йдеться про Західну Римську імперію, де у IV-V ст. правила ціла династія Валентиніанів. Ви ж пам'ятаєте таку?

МВ: Припустімо, але облишмо нашу історичну пам'ять. І все ж, Ви не виводите походження свята з самого лише імені певного імператора?

В.І.: Імператорів цих було троє, але нас цікавитиме саме Валентиніан III. Якби ви трохи краще вчили свого часу історію, то знали б, що він правив Західною Римською імперією, був

сином Палацидії, дочки Феодосія Великого і був при владі з 425 року, але переважно – суто формально, при цьому, регентшею тривалий час була його свавільна мати. Флавій Палацид Валентиніан, таке його повне ім'я, не гребував, м'яко кажучи, «розвагами». Дуже, знаєте, любляв блудницю і молоденьких дівчат. А Палацидія, попри те, що була християнкою – відомі її переслідування єретиків, євреїв і язичників – не просто дозволяла синові всілякі втіхи, а ще й схвалювала це. Феєрією для останнього було свято, яке йшло ще з язичницьких часів – фестиваль Луперкалії, на честь покровителя садів, лісів і полів Пана (Фавна, Луперка) і богині материнства і жінок Юнони. Це дійство проходило в середині лютого, якраз.

МВ: В такому разі, дійсно День Валентина може називатися днем, як Ви кажете, плотської любові. Невже це правда, а як же ніжні сердечка й приємні сюрпризи, якщо сам Валентин не мучив себе прелюдями?

В.І.: Про це мовчить Вікіпедія! Звісно, не хочеться дивитися правді у вічі. Бо що таке любов у сучасному суспільстві, невіжа вона аж так різниться від римської? Це ж, поряд із Грецією (а яка любов була там!), колиска нашої європейської цивілізації. Буремна колисочка, це правда!

МВ: Чому Ви замовчуєте про свої дослідження?

В.І.: Важко бути руйнівником міфів, а ще просто, мабуть, боюся суспільного обурення та тиску з боку потужних комерційних структур (посміхається). Ніде правди діти, радник вбив Валентиніана за наругу над своєю дружиною. Не допоміг ні блиск діамантів, які імператор розкидав перед жінкою, нічого. Хоча я, звісно не думаю, що людям перехочеться купувати подарунки, тим паче, якщо вони вже звикли це робити. Головне, щоб любити не перехотілося!

МВ: Це правда. Отже, любити – це ваше дослідницьке побажання нам, студентам?

В.І.: Це радше моє пророцтво, адже для тих, хто здатен щиро любити від усвідомлення, що у появі Дня Валентина не винні церковні святі, не настає розчарування, нехай батьком свята буде навіть імператор-блудник.

Благодійний концерт

24 лютого в КМЦ відбудеться благодійний концерт за участі кращих українських фольклорних гуртів. Усі зібрані гроші підуть на лікування Євгена Ангела. Вартість квитка — 50 грн. Квитки можна буде придбати в Студентській колегії (4-106) з 15 лютого.

Потрібна допомога

Жені Ангелу, студентові МП-1 (історія), поставили діагноз – гостра форма лейкозу. Лікування потребує надзвичайно багато грошей

1) номер картки мами Жені у «Приватбанку»: 46 27 08 78 34 47 18 90;

2) коробки для пожертв ви можете знайти в усіх бібліотеках Академії;

Контакт через методиста ФГН Юречко Ірину Іванівну (ауд. 1-203, тел.: 425-14-20).

Актуально

Вибори.

Мабуть, уже знаєш які

Визначай, обирай, вибирай та признавай – завдання, що дане кожному студенту, хоча швидше не завдання, а право. І от стрімко наближається можливість скористатися цим правом. Мова йде про вибори в студентську колегію НаУКМА. Що ж подія, без перебільшень, значна й вагома, та що саме ми маємо?

Можливо, когось це засмутить, а когось навпаки втішить, адже визначитися зі своїм вибором буде не так вже й складно. Ще б пак, зареєстрованими є лише 3 блоки, що будуть боротися за перемогу у виборах, це: D.V.I. («Дай волю ідеям»), «А-41» (all for one) та «Кафедра комільфа».

Звісно, у Могилянці вже на повну ходять розмови про вибори, проте вони відбудуться не так скоро: наразі триває агітація, на четвер заплановані дебати між блоками.

Перш за все, склад блоків:

Блок «Дай волю ідеям!» (D.V.I.)

Голова блоку - Стадник Андрій (ФІ-3)
Інформаційний відділ - Недобор Сергій (ФЕН-3)
Юридичний супровід - Векленко Юрій (ФПВН-2)
Робота з гуртожитками - Стефанюк Оксана (ФІ-2)
Робота зі студорганами - Ковальчук Петро (ФГН-2)
Спорт та дозвілля - Селіна Дар'я (ФСНСТ-3)
Робота зі старостами - Кулинич Богдан (ФІ-1)

Блок «А-41» (all for one)

Голова блоку - Потеряйко Роман (ФЕН-3)
Інформаційний відділ - Кульчицький Олександр (ФГН-4);
Юридичний супровід - Тоцький Броніслав (ФПВН-4);
Робота з гуртожитками - Герасим Галина (ФСНСТ-3);
Робота зі студорганами - Шевченко Марина (ФІ-3);
Спорт та дозвілля - Мачаваріані Шакро (ФЕН-3);
Фінансовий відділ - Білів Віталій (ФЕН-4)

Блок «Кафедра комільфа»

Голова блоку, робота зі студорганами – Приндюк Олександр (ФЕН-2);
Юридичний супровід - Ткачук Дмитро (ФПВН-2);
Робота з гуртожитками та дозвілля – Йосипенко Тарас (ФІ-4)
Спорт - Попович Валерій (ФГН-2)
Культура - Лаврінченко Дар'я (ФГН-2)
Фінансовий відділ - Корчинський Яніс (ФСНСТ-2)
Робота зі старостами - Слоненко Марина (ФГН-3)

Ну, що тут скажеш, до складу блоків входять

Треш

студенти з різноманітних факультетів. Що цікаво, переважна більшість кандидатів – це студенти 3-го, 2-го та навіть 1-го року навчання. Тут одразу виникає питання, а чи вистачить досвіду таким кандидатам підно презентувати позиції студентства у СК? Про це та інше ми вирішили запитати в голів блоків. МВ провів серед них таке-собі білцопитування, кожному задали 5 таких запитань:

1. Назва блоку, що вона означає, звідки походить (історія назви, хто придумав, чому саме така, а не інакша...)?

2. Як зібрався саме такий склад блоку?

3. Яка взаємодія між головою блоку та іншими шістьма кандидатами?

4. Чим ваш блок відрізняється від двох інших блоків?

5. Як ви оцінюєте шанси вашого блоку на перемогу?

Стадник Андрій голова блоку «Дай волю ідеям!» (D.V.I.):

1. Аббревіатуру «D.V.I.» Анрії обіцяє розшифрувати пізніше, проте зізнається, що їх блок орієнтований на реалізацію проектів та підтримку студентських ініціатив.

2. Склад блоку «Дай волю ідеям» – це люди, що дійсно об'єднані однією ідеєю, які нестинуть її до переможного кінця.

3. У команді «D.V.I.» панує демократичне лідерство. Кожен має право голосу і всі є на рівних правах. Проте лідер, голова блоку, необхідний як людина, що урегулює думки, та виступить суддею у конфліктній ситуації.

4. Адрій каже, що ще важко говорити чим їхня команда відрізняється від двох інших, адже проявити себе «D.V.I.» зможе саме в дії, або принаймні розповісти про свої особливості під час агітаційних тижнів. Та потім, все ж, привідкриває таємницю, що «D.V.I.» грандіозно відрізняється від двох інших блоків у підході до діалогу з виборцями.

5. Андрій говорить, що насправді зараз прогнозувати важко, адже жоден із трьох блоків не є фаворитом, проте, як складеться з голосуванням, буде видно.

Потеряйко Роман голова блоку «А-41» (all for one):

1. Назва знаменує одну ідею, каже Роман, за яку виступають всі. Такі от – додаю від себе – одна за всіх і всі за одну.)

2. Склад блоку – це друзі-однодумці, котрі зібрався разом, аби змінити могилянське життя на краще.

3. Голова блоку в «А-41» – це той, хто корегує дії

Анна Шумська

всіх, організовує людей, які у свою чергу мають досвід у своїй сфері, та знають за що відповідають. Та щодо підрозділів, додає Роман, то це теж формально, адже ця команда – люди, що допомагатимуть одне одному у всьому, а у блоці панує атмосфера тісної взаємодії.

4. Роман каже, що саме для їхнього блоку визначальною є серйозність намірів. «А-41» – це люди, що мають досвід, адже багато хто зі складу вже брав участь у виборчих кампаніях.

5. Голова «А-41» слушно зазначає, що зараз кожен вважає, що виграє. І взагалі, каже Роман, якщо думаєш, що програєш, то навіщо брати участь.

Приндюк Олександр голова блоку «Кафедра комільфа»:

1. Назву «Кафедра комільфа» придумали Михайло Романенко і Олексій Протас ще у 2009-му. Коли ми прийшли до них по досвід, то за мізкуванням назви хтось вигукнув «Тю, так, «Кафедра комільфа!»». «Comme il faut» у французькій – як потрібно, як належить. А сильна українська ця іншомовність переварила, провідмінявши її – от і вийшло «Кафедра комільфа».

2. Могилянкою давно вже гуло «А хто йде на вибори?», «А хтось „нормальний“ йде?», «А чули, що СК готує „пріємників“?». Тоді кожен з нас зрозумів, що доведеться самим іти. Докупи ми збиравися через сотню зустрічей і розмов у скайпі.

3. Ось у чому річ: у команді, де всі виразні особистості, комусь одному ругати не вдається, каже Олександр і неабияк тішиться цьому. Проте, усі можуть пропонувати найвигадливіші й найризикованіші рішення, та відповідальність, що лягає на голову, спонукає його вибрати найбільш прораховане і прагматичне. Ролі – скоріш формальність для краси, зазначає Олександр, все це перевіриться в реальній роботі і не дивуйтеся, якщо ролі зміняться.

4. У різниці з іншими блоками можуть виборці переконали самі. Проте все, з чого можна зробити висновки, – передвиборча кампанія, але цього достатньо.

5. Щодо своїх шансів на перемогу, то голова «Кафедри комільфа» каже, що вони домовилися з Єгором Стадником поставити на бюлетенях свою печатку. Це робить гру чесною, а з чесною грою наші шанси достатні.

Так, всього-на-всього один з трьох, але – це теж вибір, як-не-як. Тож обирай, могилянцю, та не помились!

Лото_трійка

Від виборів до виборів маємо нагоду спостерігати різного роду і різної якості агітаційні продукти. Втім, ані вони, ані передвиборчі програми та обіцянки блоків не дають фактично жодних підстав сподіватися, що хоч щось буде втілено саме так, як подається на папері. Попри незначне (та все ж) покращення стану справ з діяльністю СК, досі найімовірнішим прогнозом щодо виборів є проведення аналогії з лотереєю, де має випасти певна комбінація кульок. Тільки от в масштабі НаУКМА тоталізатор скромніший – кульок три, виграшна комбінація одна, а учасники й гадки не мають, яким буде джекпот.

Зі слів представників блоків стає зрозуміло, що на успішність у жанрі science fiction вони потенційно можуть претендувати. Однак, який стосунок мають ці «марення духовидців» до того, що відбуватиметься у могилянському студентському самоврядуванні наступних два роки? Адже й між рядками суспільного матеріалу з білцопитування блоків можна вичитати чесні зізнання у дійсній неможливості спрогнозувати хоч щось більшменш певне. За таких умов, мабуть, адекватно буде підійти до «аналізу» виборчих перспектив з використанням конспірологічного методу. Звісно, й тут небагато матеріалу для опрацювання. Єдино достовір-

ними фактами, щодо яких є впевненість, що вони продумані найретельніше (сотні годин брейнстормінгу, десятки літрів кави...), є назви блоків.

Отже, DVI каже сам за себе. Скидається на те, що тут пролягають лобістські канали від китайського ІТ-ринку, якому треба позбутися надлишку вже вироблених відеокарт та моніторів із вже застарілим інтерфейсом DVI. Можливо, така продукція і матиме певний попит серед могилянців, проте слід визнати цю маркетингову стратегію досить дивною.

Сили, які стоять за наступним передвиборчим блоком, просто змавпували той самий підхід для просування шедеву Алтайського

Подія

Євген Савватєєв

Труднощі перекладу

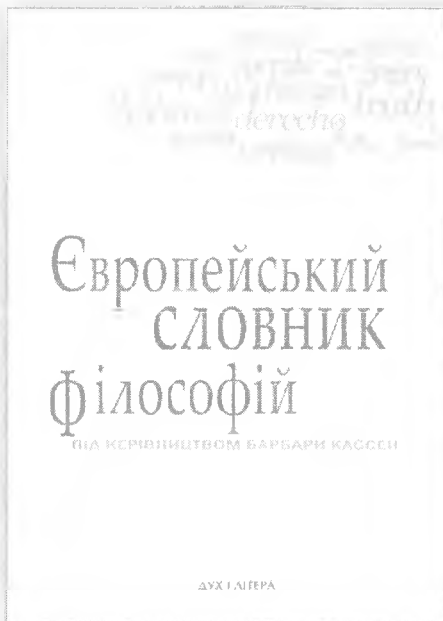
У кожній мові є ключові поняття, що допомагають нам зрозуміти стиль мислення людей у певній країні, їхній життєвий уклад, їхнє світосприйняття. Поява української версії першого тому «Європейського словника філософій» стала великим кроком назустріч такому розумінню.

Оригінальна версія «Європейського словника філософій» вийшла 2004 року в Парижі. За словами головного редактора цього видання, Барбара Кассен, завданням словника було подолати проблему «неперекладності» — слів, що не мають точних відповідників у інших мовах.

Один із перекладачів і редакторів українського видання, Олексій Сігов, не дивується, що ідея словника народилася саме у Франції: «Французька стала прототипом тієї мови, що пробує відповісти англійській як метамові, нав'язаній суспільству. Французька намагається розпочати діалог з іншими європейськими мовами і донести до людей, наскільки важливо сприймати культуру чи традиції певної країни через розуміння її мови».

Українська версія «Європейського словника філософій» вийшла у світ 2009 року. За невеликий проміжок часу видання не тільки отримало схвальні відгуки в академічних колах, а й викликало інтерес серед студентства: заплановано навіть перевидання першого тому, адже в книгарнях «Словника» сьогодні вже не знайти — усе розкупили! Відтак перемога в рейтингу «Книжка року – 2010» у номінації «Софія: зарубіжна гуманітаристика» є закономірною.

Проте за цією перемогою стояла дуже непрості інтелектуальна боротьба українських авторів з тими ж «неперекладностями»: «Наприклад, є французьке слово «pardonner» (укр. — пробачати), — розповідає Олексій Сігов, — корінь цього слова «donner», тобто давати, а префікс — «p» (укр. — «раг»); якщо перекладати дослівно, «pardonner» означає «більше, ніж давати». Автор французької статті постійно грає цими смислами, тоді як при нашому перекладі доводиться пояснювати те, що для француза є очевидним. Або ще такий при-

клад, — продовжує пан Сігов, — англійське дієслово «belief» має два значення: «вірити» і «довіряти». Для англійців обидва ці сенси одразу себе проявляють, тоді як для нас — лише один з двох».

Варто сказати, що в першому томі українського видання є декілька додаткових статей, яких немає в оригінальній французькій версії. Одна з таких статей — «Сором» Віктора Малахова. Адже у французькій просто немає поняття «сором»! Таким чином, через переклад французьких статей з'являються нові поняття, що заслуговують на увагу.

«Французи слідкують за такими поповненнями: після того, як будуть зроблені переклади словника іншими мовами (планують переклади румунською, іспанською, арабською), вони зведуть до купи ці слова та перекладуть їх французькою, розширюючи в такий спосіб цей словник», — ділиться планами на майбутнє пан Сігов.

Задля справедливості слід відзначити, що у

французькій версії є й декілька слов'янських слів, наприклад: «вік», «мир», «правда» — це ті поняття, які становлять надбання слов'янських мов і які ввійшли в першу версію словника.

Головний редактор першого видання Барбара Кассен наполягає на тому, щоб усі поняття, що є у словнику, називати не термінами, а словами. Можна помітити, що більшість слів у словнику — це ті, що їх ми вживаємо повсякденному мовленні: «сором», «світло», «правда», «гнів», «душа», «доля», «пам'ять», «образ», «чеснота», «задоволення» та ін. Це слова, що викликають зрозуміле зацікавлення не тільки в гуманітарія, але й у кожної людини.

Ще однією особливістю видання, що на неї звертає нашу увагу Олексій Сігов, є структура цього словника: «Даний словник — це перша спроба побудувати таку собі мережу в друкованому вигляді. Читаючи одну статтю, ти переходиш до декількох понять, що розкриваються в інших. Цікаво буде подивитись, коли будуть завершені всі версії «Словника», у який спосіб ми будемо переходити від англійської до іспанської або арабської, тобто, як кожне з цих слів буде тлумачитись в інших культурах».

Багато з тих, хто вже ознайомився з першим томом, чекають на другий — його обіцяють восени цього року. «Складнощі полягають у тому, що працює ціла команда людей, тому уніфікувати роботу дуже складно», — говорить пан Сігов і ділиться планами щодо третього тому: «Перекладачі, що закінчили працювати над другим томом, уже взялися за наступний і постійно просять нових матеріалів. Одне слово, такого рівня справи в нашій галузі ще не було», — підсумовує він.

На відміну від героїв фільму «Труднощі перекладу», що так і не змогли зрозуміти особливості культури далекої країни і почували себе самотніми і покинутими, «Європейський словник філософій» хоч трохи, але ці труднощі долає і дає нам зрозуміти, наприклад, який сенс стародавніх греків вкладали в поняття «доля» і чому все-таки у французів немає слова «сором».

Юрій Макух

моторного заводу, дизельного двигуна А-41 на 145 кінських сил, який можна не лише встановити на трактор, а й використовувати як електрогенератор. Як бачимо, тут розрахунок на могилянську аудиторію більш продуманий, враховуючи сьогоденні реалії щодо економії енергоспоживання. Логічно припустити, що цей блок в перший же місяць своєї діяльності влаштує тендер на закупівлю власних генераторів для приватного користування після 19:00 (звісно, послуга платна). Третій блок виявився найоригінальнішим та створив суттєву плутанину для розуміння їхньої стратегії. Перше припущення, що вони є власниками інтернет-магазину toshonado.com, заперечують дані розслідування анонімного джерела MB. Втім, тут є ще один момент, який напевно важче помітити через те, що він надто вже очевидний: результати пошуку в

гуглі дають підстави для оцінки блоку як сексистського та неполітикоректного в цілому. Очевидно, гасла типу «зато булки тошонадо» мають право на існування в якості приватних оцінок, проте їм явно не місце в могилянському публічному просторі.

Вибудовується доволі типова вже картина, де від двох блоків тягнеться слід російського та китайського приватного капіталу, а щодо третього, є підозри в обскурантистських зв'язках з «падонкафською» субкультурою. Виходячи з цього, важко вибудувати хоч якісь об'єктивні критерії вибору когось із кандидатів до СК. В кожному разі, треба послухатись свого сумління й патріотичних покликів — піти проголосувати. І тут вже неважливо, хто виграє і що буде далі. Основне, що ми продовжимо наші рідні традиції, про вічну тяглість яких свідчитиме щомісячна видача проїзних.

Можливо, наступні вибори виглядатимуть ось так? :

Help Your Newspaper!

For several days, I had some doubts whether to publish this request in MV, but recent circumstances pushed me finally to do this. I don't want to spend much time of yours, so there will be only brief description of the case. As you know, our newspaper is already running for almost 5 years. All that time we were writing some articles or strange texts, editing them, making layout of pages, printing those things. After third issue, everything started going as well-planned mechanism. Till last 2 weeks. It's horrible to say, but last published MV (#5/43, Jan 25, 2011) had disappeared after we printed it in Pulsary publishing, for our own money. Afterwards, I found out that in fact that number of MV was distributed to our students, so it was available for readers as usual. Though, it's pleasant that newspaper was not simply stolen – but just sold by unknown person(s) instead of us – I am indeed inquisitive about this fact.

So, I kindly ask you to write any info about those enigmatic person(s) to visnyk@gmail.com or send us their photo (if you succeed to take a picture).

Yuriy Makukh

YOU'VE GOT MAIL, або Історія двох незнайомих

Розповідати про себе. Важко? Для мене — так. Ти знаєш, що від тебе очікують чогось неймовірного або до прикраси банального. А тобі так хочеться змовчати. Просто сказати своє ім'я: «Я є частинкою від...». А далі мовчати.

Чи часто ми задумуємося, коли нас питають: «Ти хто?» Гадаю, ні. Нащо, коли є готові відповіді: філолог, економіст, людина, «не знаю», Вася.

Деталі навколо. Вони ніколи не будуть статикою, не будуть запевняти тебе в чомусь. Деталі — це миті. Найчастіше їх не помічають. Тому не називають. А те, що не має імені, хіба може існувати? Звісно, може. Але якось так... побічно чи частково, чи випадково. Так звикли думати.

А слово? Слово називає. Слово — це енергетична кулька, це те, чим ти є. Частинка від. Миті починають дихати, коли їх називають на імена. Але їх надто рідко запитують: «Хто вони?»...А ти як гадаєш, вони хто?

Ух, і багато ж сьогодні філософії в мені. Ти, мабуть, добряче поіронізував би з моїх теорій. Просто хочеться, нарешті, познайомитися. А я не вмію.

Ось так. Сьогодні я частинка від. Мені достатньо років, щоби відрізнити трамвай від тролейбуса і каву від какао. Це був виняток. Зазвичай, при знайомстві я лише називаюсь. І мовчу.

А тобі ніколи не здавалось, що інколи мовчання забагато?.. Відчуття мають силу всередині, а слово — ззовні. Потрібно вміти

те й інше. Важко розібратися з тим, що я насправді розумію під будь-чим. Ні, щось-таки я розумію. Але ж ти це уявляєш по-іншому. І ти ніколи не зможеш бути кимось іншим. Будеш собою і частинкою від. Чого?

У мене є відповідь на це. Запитай мене, якщо знаєш, хто я.

03.02.11 Сьогодні я частинка від...

Ледь розпіпивши зранку очі, дивись на годинник, бачиш, що нормальна людина в цей час уже була б на півдорозі до університету і думаєш, що ти якийсь невідкорений сплюх. Бо ж жоден із трьох (!) будильників не примусив тебе навіть сісти на ліжку. А хоча б один із них мав забезпечити твоє доповзання до ванної, до зубної щітки і проточної води. Коли змиєш з себе сон, легше стає не запізнитися.

Але увечері ти зустрічаєш свого одноклассника, що теж грає з тобою на барабанах, запитуєш, як там пари, і чуєш, що він сьогодні проспав. І стає радісно не тому, що тепер удвох шукатимете конспект, а тому, що відчуваєш себе частиною великої спільноти невідкорених сплюхів. Бо не лише тут, у Києві, але і в Варшаві, і в Римі, і ще бовдінде люди однаково просипають важливі (?) події. Ти не один! І це дозволяє твоїй совісті спати разом з тобою у той час, коли семінар уже триває.

03.02.11

Сонько

Хто вбив Кенні?

Шукаю туалет

Ця стаття про те, як воно — марно смикати за ручку зачиненого туалету, або що таке накази та як їх виконувати.

31-го січня під комітетами Верховної Ради в Києві, а також у інших містах України студенти та викладачі низки вишів протестували проти законопроекту «Про вищу освіту». Могилянку в законопроекті редакції Луцького-Єфремова найбільше обурило перспектива перетворитися з національного університету на коледж. І справа тут не стільки в не раз викриваному могилянському снобізмі, тобто, в цьому випадку, — гонитві за статусом. Справа в тому, що зміна останнього унеможливіло будь-які рухи Академії в освітньому просторі: необачно-мрійливо — консервує все, як є*, а тверезо — через суттєве зменшення фінансування призводить до скорочення штату викладачів і зменшення платні тим, хто лишиється. Годі мріяти, що така формальна зміна не вплине на зміст нашого навчання.

Що ж відбувається в той час, коли ми скан-

дуємо «Менше економії — більше автономії»? коли говоримо про потребу нових курсів і програм? коли розуміємо, що нашим викладачам — справжнім — потрібне помірне навантаження, а не таке, що зараз, а також підні зарплати, які в Могилянці (що не секрет) приблизно втричі менші за відповідні в КНУ ім. Т.Шевченка? у той час, коли наполягаємо, що нормальне навчання вимагає невеликих семінарських груп? Що відбувається паралельно? У цей же час виходить славнозвісний наказ №34, що встановлює жорстку економію: після 19:00 світло не вмикати, туалети зачиняти, студентів у Академію не пускати.

Як тут не згадати трохи призабуті слова С.Жадана: «Одним словом президент нагинає міністра, міністр нагинає ректора, ректор вводить талони на макарони, так і зароджується диктатура». І мова зовсім не про те, що могилянський наказ — це наслідок репресивних дій міністерства у відповідь на університетські бунти: навпаки, його оприлюднили на тижні, що передували акції протесту (27-го січня). Без сумнівів, категорична

Ольга Москаленко

позиція Сергія Мироновича Квіта не скорочувати штат працівників НаУКМА викликає розуміння, повагу та підтримку. Справа навіть не в тому, що, найімовірніше, Академія споживає більше електроенергії впродовж світлового дня, а не ввечері, тож такий режим економії на освітніх і мистецьких заходах відверто сумнівний. Окрім того, винятків для низки організацій адміністрація робить чи не більше, ніж є змушених дотримуватися наказу. Питання взагалі варто формулювати не довкола того, як на позір безболісно обмежити себе ж у елементарному, а стосовно того, як провадити боротьбу назовні, боротьбу за університетську автономію. І про це мають думати не лише студенти, аспіранти та викладачі, а й адміністрація, і то-таки вона — насамперед.

Кажуть, що про будь-яку інституцію можна скласти враження за станом її туалетів. Так от, у Могилянці туалети зачинені.

*Згадаймо сумний приклад промислового містечка Ле Кресо у Франції, яке, аби вижити, перетворилося на масштабний музей, де фіксованими стали не лише виробничі об'єкти, а й життя людей у щонайменших його дрібницях.

Могилянський вісник — незалежна газета студентів НаУКМА
Періодичність виходу — щодважичні

Головний редактор:
Валерія Терлецька
Коректор - Роксолана Машкова
Верстальник — Юрій Макух

Ціна — 1 грн

Наклад — 300 примірників

Видруковано в університетському видавництві „Пулсари“

Ми завжди відкриті до співпраці. Долучайтесь!
Надсилайте Ваші статті, оголошення та пропозиції на нашу е-скриньку:

visnyk@gmail.com

UKMA Library * Book

Je 4 тис. знаків.
дискані матеріали.
063 499 69 18

0566889

В друкарні використано папір з високим вмістом вторинної сировини з салю італійської фірми. Папір відповідає вимогам ДСТУ 4295-2004.